

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

20 mai 2020

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componență:

Președinte – Timofti Vladimir,

Judecători – Cobzac Elena și Țurcan Anatolie

a examinat admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de către avocatul Staruș Denis în numele inculpatului Iacubov Valeriu, prin care se solicită casarea sentinței Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 07 iunie 2019 și a deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 13 noiembrie 2019, în cauza penală privindu-l pe

Iacubov Valeriu Xxxxx, născut la xxxxx,
originar și domiciliat în Xxxxx.

Termenul de examinare a cauzei:

1. Prima instanță: 23.02.2018 – 07.06.2019;
2. Instanța de apel : 03.07.2019 – 13.11.2019;
3. Instanța de recurs ordinar : 15.01.2020 – 20.05.2020.

Asupra admisibilității recursului în cauză, în baza actelor din dosar, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătoriei Chișinău sediul Buiucani din 07 iunie 2019, Iacubov Valeriu a fost recunoscut vinovat în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 368 alin. (2) lit. a) Cod penal și i s-a stabilit pedeapsă sub formă de închisoare pe termen de 3 ani.

Conform art.90 Cod penal, executarea pedepsei stabilite lui Iacubov Valeriu s-a suspendat condiționat pe un termen de probațiune de 2 (doi) ani, dacă, în termenul de probațiune, condamnatul nu va săvârși o nouă infracțiune și, prin comportare exemplară va îndreptăți încrederea ce i s-a acordat, obligându-l să nu-și schimbe domiciliu fără consimțământul organului competent, care exercită controlul privind executarea pedepsei.

2. Potrivit sentinței s-a constatat că, inculpatul Iacubov Valeriu la data de 13 martie 2017, în jurul orei 20:00, aflându-se în exercitarea obligațiilor de serviciu pe teritoriul unității militare Xxxxx, dislocată în mun. Chișinău, com. Xxxxx, fiind șef și persoană cu funcție de răspundere, încălcând grav cerințele art.26 lit.b), c), e) și g) din Legea nr. 162/22.07.2005 cu privire la statutul militarilor, cerințele pct. 14, 15 subpct.2), 3), 5) și 7), pct.94 și pct. 116 subpct.3) lit.c) și subpct.4) ale Regulamentului Serviciului Interior al Forțelor Armate ale Republicii Moldova,

aprobat prin Decretul Președintelui Republicii Moldova nr.2327 din 03.09.2009, care-l obligă să respecte prevederile legilor Republicii Moldova, regulamentelor militare, să fie disciplinat, să prețuiască camaraderia militară, să dea dovadă de delicatețe și atenție față de subordonați, să nu admită în relațiile cu ei grosolăni, să îmbine exigența înaltă și principialitatea cu respectul demnității lor personale, să se comporte cu demnitate în unitatea militară, precum și cerințele art.2 alin.(3), art.4 alin.(l), art.5 lit. e), g), k), l) și m) ale Regulamentului Disciplinei Militare, aprobat prin Legea nr.52 din 02.03.2007, care-l obligă să mențină și să respecte cu strictețe disciplina militară și să contribuie la menținerea ordinii regulamentare, în urma înțelegerii prealabile cu militarii în termen din aceeași unitate militară sergent Denis Onofraș, sergent inferior Boca David, soldații Grigore Ciorbă, Cristian Cibotaru și Daniel Munteanu, în încăperea sălii sportive a unității militare Xxxxx, a aplicat intenționat acte de violență asupra militarului în termen soldat Vladislav Vacari, supunând partea vătămată la așa-numita „procedură de transfer a militarului dintr-o categorie în alta” în coraport cu durata termenului de serviciu, în următoarele împrejurări:

La data de 13 martie 2017, în jurul orei 20:00, la indicația sergentului și unui soldat (în privința cărora cauza este disjunctă) a intrat în sala sportivă a unității militare Xxxxx, încăperea care nu este supravegheată permanent de către personalul de zi pe unitate, unde se aflau sergentul inferior Valeriu Iacubov și încă un soldat.

Sergentul i-a comunicat lui Vladislav Vacari că va fi supus așa-numitei „proceduri de transfer a militarului dintr-o categorie în alta”, care constă în aplicarea loviturilor cu centura în regiunea feselor și așa-numita „confirmare” a acestor lovituri, prin aplicarea loviturilor cu un taburet și cu palma. Realizând intențiile sale infracționale și acționând în continuare de comun acord cu sergentul și alți soldați (cauza în privința acestora a fost examinată separat în procedura simplificată) a aplicat acte de violență asupra soldatului Vladislav Vacari, în următoarea consecutivitate:

Astfel, la ora și locul indicat, unul din soldați a luat centura soldatului Vladislav Văcări, cu care, în prezența sergenților, i-a aplicat 24 lovituri în regiunea feselor. După aplicarea loviturilor de către soldatul menționat, în sala sportivă a intrat imediat un alt sergent inferior, în prezența altor doi sergenți dintre care unul sergentul inferior Valeriu Iacubov, i-a aplicat lui Vladislav Vacari 2 (două) lovituri cu un taburet peste fese și partea posterioară a picioarelor. În continuare, în sala sportivă a intrat imediat un alt soldat, care i-a aplicat soldatului Vladislav Vacari 2 (două) lovituri cu un taburet peste fese și partea posterioară a picioarelor. Ulterior, sergentul inferior Valeriu Iacubov, i-a aplicat soldatului Vladislav Vacari 1 (una) lovitură cu palma peste spate, iar după Iacubov, soldatul Vladislav Vacari a fost lovit de către încă un soldat, care, i-a aplicat 2 (două) lovituri cu un taburet peste fese și partea posterioară a picioarelor. Așa-numita „procedură de transfer a militarului Vacari dintr-o categorie în alta” a fost finalizată de către sergentul

superior care i-a aplicat 1 (una) lovitură cu un taburet peste fese și partea posterioară a picioarelor. În rezultatul actelor de violență, aplicate de către sergentul inferior Valeriu Iacubov, împreună cu alte persoane, asupra militarului Vladislav Vacari, părții vătămate Vladislav Vacari i-au fost cauzate bătăi și vătămări corporale neînsemnate în formă de: „echimoze multiple la nivelul omoplaților bilateral, feselor și membrelor inferioare”.

Cauza penală în privința lui Iacubov Valeriu a fost disjunsă dintr-o altă cauză penală, care a fost examinată în procedura simplificată prevăzută de art. 364¹ Cod de procedură penală.

3. Împotriva sentinței a declarat apel, în termen, avocatul Staruș Denis în interesele inculpatului Iacubov Valeriu, prin care a solicitat admiterea acestuia, casarea totală a sentinței, cu pronunțarea unei noi hotărâri prin care să fie dispusă achitarea acestuia.

În motivarea apelului apărarea a indicat că, cu sentința Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 07.06.2019, inculpatul nu este de acord o consideră nefondată și pasibilă de casat cu achitarea condamnatului din următoarele circumstanțe: Legea penală (art. 368 Cod penal) incriminează vătămarea intenționată ușoară a integrității corporale sau a sănătății ori lovirea subalternului de către șef sau a șefului de către subaltern în timpul când acesta îndeplinește obligațiile legate de serviciul militar.

Apelantul a menționat că obiectul juridic principal îl constituie relațiile sociale cu privire la sistemul de subordonare militară și disciplina militară, iar obiectul juridic secundar - relațiile sociale cu privire la integritatea corporală sau sănătatea persoanei.

Astfel, referitor la obiectul juridic, acuzatorul de stat a menționat că Iacubov Valeriu fiind sergent inferior a fost șef după grade militare față de Vladislav Vacari, care era soldat în aceeași unitate militară, însă nu a precizat norma juridică care reglementează acest fapt, menționând doar că ceilalți participanți la conflict au fost șefi conform funcțiilor deținute în unitatea militară, iar Iacubov Valeriu a fost șef conform gradului militar, ceea ce nu este corect deoarece între ultimii doi nu erau obligații de serviciu reciproce de supunere.

Referitor la obiectul juridic secundar al infracțiunii imputate: la fel, a considerat că faptul lovirii părții vătămate de către Iacubov doar o singură dată nu constituie o încălcare gravă a securității relațiilor sociale și nu a pus în pericol viața și sănătatea părții vătămate ci doar a adus la încălcarea ordinii publice și constituie o altă încălcare care după gravitate nu poate fi dedusă legii penale. La fel, din declarațiile părții vătămate se constată că aceasta într-adevăr a primit doar o singură lovitură de la Iacubov Valeriu pe spate cu palma și nu are pretenții față de acesta, nu a simțit dureri de la această lovitură și Iacubov nu a instigat pe ceilalți la aplicarea în continuare a violenței.

Latura obiectivă a infracțiunii se realizează prin vătămarea intenționată ușoară

a integrității corporale sau a sănătății ori lovirea subalternului de către șef în timpul în care acesta îndeplinește obligațiunile legate de serviciul militar.

Conform învinuirii și conform declarațiilor martorilor audiați atât de urmărirea penală cât și de instanță s-a constatat cu certitudine că Iacubov Valeriu a aplicat o lovitură lui Vlasilav Vacari aflându-se în afara graficului și orelor programului de serviciu fiind în sala sportivă în timpul liber. Conform declarațiilor martorilor Stamati Galina, Efros Piotr, Vacari Vladislav ș.a toți au declarat că în unitatea militară nr.Xxxxx pe perioada când aceștia îndeplineau serviciul militar în termen programul zilnic de lucru se finisa la orele 17:00 seara și tot atunci se finisau obligațiile de îndeplinire a îndatoriilor de serviciu, aceștia fiind doar obligați să respecte ordinea și disciplina conform prevederilor art. 26 al Legii nr.162 cu privire la statutul militarilor și pct. 15 al Regulamentului Serviciului Interior al Forțelor Armate aprobat prin Decretul Președintelui RM nr.2327 din 03.09.2009; și art. 5 al Legii privind aprobarea Regulamentului disciplinei militare.

Astfel, acțiunile comise de inculpatul Iacubov Valeriu nu se încadrează în latura obiectivă a infracțiunii prevăzute de art. 368 Cod penal și pot fi calificate doar ca încălcarea ordinii publice și se putea califica doar ca abatere disciplinară.

Prin urmare, apărarea a considerat că inculpatul Iacubov Valeriu nu a comis infracțiunea prevăzută de art. 368 alin. (2) lit. a) Cod penal ci doar a comis o încălcare a ordinii publice, ceea ce constituie o încălcare disciplinară și se sancționează conform Legii cu privire la aprobarea Regulamentului disciplinei militare și din aceste considerente a solicitat achitarea acestuia, deoarece nu a comis fapta infracțională imputată.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 13 noiembrie 2019, apelul avocatului Staruș Denis în numele inculpatului Iacubov Valeriu a fost respins ca nefondat și menținută fără modificări sentința.

4.1. În motivarea soluției date, instanța de apel a reținut, că vinovăția acestuia este dovedită prin următoarele probe cercetate în instanța de judecată: declarațiile părții vătămate Vacari Vladislav, martorului Floca Augustin, martorului Stamati Galina, martorului Efros Piotr.

Instanța de apel a menționat că deși inculpatul solicită achitarea sa, vinovăția acestuia se mai confirmă prin următoarele probe, dobândite în cadrul urmăririi penale și cercetate în ședința de judecată:

- *raportul de expertiză judiciară nr.928/D din 27 aprilie 2017*, conform căruia în rezultatul examinării medico - legale, la partea vătămată Vacari Vladislav, au fost depistate leziuni corporale în formă de echimoze multiple la nivelul omoplaților bilateral, feselor, membrelor inferioare, care au fost produse în rezultatul acțiunii traumatice a unui obiect contodont dur și aceste leziuni corporale în comun, cât și separat, se califică ca vătămări neînsemnate (vol. I, f.d. 44-46);

- *extrasul din ordinul nr.51 din 14.03.2017 al comandantului u/m Xxxxx*, prin care sergentul prin contract al u/m Xxxxx, Augustin Floca a fost desemnat

responsabil pe unitatea militară Xxxxx (vol. I, f. d. 56):

- *extrasele din ordinul comandantului u/m 1002 nr.253 din 30.12.2016 cu privire la includerea în listele unității militare 1002 a soldatului Vladislav Vacari, nr. 1 din 02.01.2017 cu privire la numirea în funcție de pușcaș a soldatului Vladislav Vacari, nr.30 din 10.02.2017 cu privire la detașarea soldatului Vacari Vladislav la cursul de pregătire a comandanților inferiori în Centrul de instrucție al unității militare Xxxxx, nr.30 al comandantului unității militare Xxxxx cu privire la includerea în listele efectivului u/m Xxxxx a soldatului Vladislav Văcări și nr.59 din 24.03.2017 al comandantului unității militare 1002 cu privire la reîntoarcerea soldatului Vladislav Vacari de la cursul de pregătire a comandanților inferiori în Centrul de instrucție al unității militare Xxxxx (vol. I, f.d.35-39);*

- *extras din ordinul comandantului u/m Xxxxx nr.85 din 05.2016 cu privire la includerea soldaților Grigore Ciorba, Boca David, Cristian Cebotaru, Valeriu Iacubov în listele u/m Xxxxx (vol. I, f.d.74, 94, 138);*

- *extras din ordinul comandantului u/m Xxxxx nr.57 ef. din 09 decembrie 2016 cu privire la acordarea gradului militar - sergent inferior soldatului Valeriu Iacubov (vol. I, f.d. 140);*

- *extras din ordinul comandantului u/m Xxxxx nr.85 din 04 mai 2017 cu privire la excluderea din listele u/m Xxxxx a militarilor Valeriu Iacubov, Grigore Ciorba și Cristian Cebotaru (vol. I, f.d. 74).*

Analizând în ansamblu probele cauzei penale date prin prisma art.101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, veridicității și coroborării lor, au permis instanței de apel de a concluziona despre existența în acțiunile inculpatului Iacubov Valeriu a indicilor infrațiunii prevăzute de art.368 alin.(2) lit. a) Cod penal, după indicii calificativi *„vătămarea intenționată ușoară a integrității corporale sau a sănătății ori lovirea subalternului de către șef, precum și a șefului de către subaltern în timpul când aceștia îndeplinesc obligațiile legate de serviciul militar, săvârșite de două sau mai multe persoane”*.

Subsecvent, instanța de fond a stabilit în mod corect situația de fapt și vinovăția inculpatului care a fost dovedită cu certitudine și fără echivoc, dând faptei săvârșite încadrarea juridică corespunzătoare materialului probator administrat.

Reieșind din cele relatate, instanța de apel a considerat că, instanța de fond corect a constatat că prin acțiunile sale inculpatul Iacubov Valeriu a săvârșit infrațiunea prevăzută de art. 368 alin.(2) lit. a) Codul penal, adică acte de violență aplicate de către sergentul inferior Valeriu Iacubov precum și alte persoane, părții vătămăte militarului Vladislav Vacari i-au fost cauzate vătămări corporale neînsemnate în formă de *„echimoze multiple la nivelul omoplaților bilateral, feselor și membrilor inferioare”*.

De asemenea, instanța de fond a argumentat deplin poziția adoptată, cât din punct de vedere a cercetării în ansamblu a circumstanțelor cauzei, atât și din punct

de vedere a prevederilor legale.

Instanța de apel a reținut că nerecunoașterea vinei de către inculpat se apreciază ca o metodă de apărare și un drept al acestuia de a nu se autoincrimina, or persoana care pe parcursul procesului penal are calitatea procesuală de bănuț, învinuit sau inculpat nu poate fi urmărită penal pentru depunerea declarațiilor intenționat false, decât în cazurile expres prevăzută de legea procesual penală.

De asemenea, instanța de apel a remarcat că starea de fapt reținută și de drept apreciată concordă cu circumstanțele stabilite și probele administrate în cauză, relevante și analizate în cuprinsul sentinței, verificate în apel.

Pe această linie de concluzie, nu există temeii pentru a da o nouă apreciere probelor, instanța de apel fiind solidară cu concluziile primei instanțe privind aprecierea probelor puse la baza sentinței de condamnare.

În viziunea instanței de apel considerentele primei instanțe sînt motivate și argumentate din punct de vedere al temeiniciei și legalității, sub aspectul, că vinovăția inculpatului în săvîrșirea infracțiunii imputate este dovedită în cadrul procesului penal, astfel faptele acestuia, reținute prin sentință, întrunesc elementele infracțiunii imputate.

Față de lucrul judecat de primă instanță, s-a constatat motivarea amplă și temeinică a sentinței pronunțate cu privire la procesul de evaluare și apreciere a probelor prezentate de părți în raport cu faptele reținute în sarcina inculpatului, astfel fiind în corespundere cu exigențele articolului 6 din Convenția pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale.

Ori, potrivit jurisprudenței CEDO, în asemenea situație, nu se mai impune o reevaluare a conținutului mijloacelor de probă, acestea demonstrînd cu prisosință soluția dată de prima instanță. În cazul în care instanța de fond și-a motivat decizia luată, arătînd în mod concret la împrejurările, care confirmă sau infirmă o acuzație penală, pentru a permite părților să utilizeze eficient orice drept de apel/recurs eventual, o curte de apel poate, în principiu, să se mulțumească de a relua motivele jurisdicției de primă instanță (Hotărîrea CEDO Garcia Ruis contra Spaniei, Helle contra Finlandei).

În atare situație, instanța de apel a menționat că este corectă concluzia primei instanțe privind determinarea și constatarea juridică a corespunderii exacte între semnele faptei prejudiciabile săvîrșite de inculpat și semnele componenței de infracțiune prevăzute de art. 368 alin.(2) lit. a) Cod penal.

Ca concluzie asupra celor etalate luînd în considerare motivele expuse mai sus cît și încadrarea juridică justă a acțiunilor inculpatului Iacobov Valeriu, instanța de apel a constatat netemeinicia și ilegalitatea cererii de apel înaintate de avocatul Staruș Denis împotriva sentinței Judecătoriei Chișinău sediul Biucani din 07 iunie 2019.

Cu referire la numirea pedepsei penale, instanța de apel a conchis că instanța de fond la stabilirea categoriei pedepsei, corect a aplicat prevederile legale, și, în

conformitate cu prevederile art. 7, 75 Cod penal, a ținut cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de personalitatea celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuază răspunderea, precum și scopul pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului.

La determinarea tipului și măsurii de pedeapsă, instanța de fond a ținut cont de gradul și caracterul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, care este una gravă conform art. 16 Cod penal, sancțiunea fiind stabilită sub formă de închisoare de la 3 la 12 ani.

Instanța de apel a considerat că, prima instanță corect, legal și întemeiat a aplicat în privința inculpatului o pedeapsă echitabilă în raport cu circumstanțele cauzei, astfel în acest sens nu a reținut ca plauzibile argumentele invocate de către avocat în apelul declarat cu privire la faptul că sentința este neîntemeiată.

Astfel, luând în considerare personalitatea inculpatului Iacubov Valeriu, gravitatea infracțiunii comise, lipsa antecedentelor, aspectele privind persoana inculpatului, lipsa pretențiilor materiale și morale din partea părții vătămate, instanța de apel a concluzionat că inculpatului Iacubov Valeriu legal și justificat i-a fost aplicată o pedeapsă privativă de libertate în limitele prevăzute de art. 368 alin.(2) lit.a) Cod penal, cu suspendarea condiționată a executării pedepsei, ce constituie termen de probațiune în condițiile art.90 Cod penal.

Totodată, s-a reținut că anume această pedeapsă este în corespundere și cu regula nr. 6 din Recomandarea Nr. R (92) 16 a Comitetului de miniștri către statele membre referitoare la regulile europene asupra sancțiunilor aplicate în comunitate, adoptată de Comitetul de Miniștri la 19 octombrie 1992, cu ocazia celei de a 482-a reuniune a Delegațiilor de Miniștri, potrivit căreia „natura și durata sancțiunilor și măsurilor aplicate în comunitate trebuie de asemenea să fie proporțională cu gravitatea infracțiunii pentru care un delincvent a fost condamnat sau o persoană este inculpată, cât și cu situația personală a acesteia ținând cont de circumstanțele săvârșirii infracțiunii”.

Instanța de apel a considerat că, prima instanță a aplicat o pedeapsă legală, întemeiată și echitabilă în raport cu circumstanțele cauzei, iar argumentele invocate de către apărare în apelul declarat privind achitarea inculpatului Iacubov Valeriu, sunt doar declarative, fără temei legal, nefiind confirmate de probe pertinente ce ar servi temei de intervenire în soluția primei instanțe.

Prin urmare, instanța de apel a reținut că instanța de fond legal și întemeiat a aplicat pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 3 ani cu suspendarea condiționată a acesteia pe un termen de probațiune de 2 ani, pedeapsă care are drept scop corectarea și reeducarea infractorului, de prevenire a săvârșirii noilor infracțiuni, atât din partea condamnatului cât și din partea celorlalte persoane.

Mai mult, instanța de apel verificând ansamblul de probe ce au fost administrate în conformitate cu prevederile de procedură penală, nu a depistat careva încălcări de procedură la acumularea probelor, sau încălcări a drepturilor și

intereselor inculpatului, ori a părții vătămate.

5. Hotărârile judecătorești sunt atacate cu recurs ordinar de către avocatul Staruș Denis în numele inculpatului Iacobov Valeriu, prin care indicând temeiurile prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 6), 8), 12) Cod de procedură penală, a solicitat casarea hotărârilor atacate, cu emiterea unei decizii noi prin care inculpatul Iacobov Valeriu să fie achitat.

În motivarea cererii de recurs recurentul a indicat motive similare ca și în cererea de apel descrisă la pct. 3 al prezentei decizii, suplimentar invocând că instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii sau acesta este expus neclar, sau instanța a admis o eroare gravă de fapt care a afectat soluția instanței, sau nu au fost întrunite elementele infracțiunii sau instanța a pronunțat o hotărâre de condamnare pentru o altă faptă decât cea pentru care condamnatul a fost pus sub învinuire, cu excepția cazurilor reîncadrării juridice a acțiunilor lui în baza unei legi mai blânde, sau faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită.

6. *Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat, în raport cu materialele cauzei și motivele invocate, Colegiul penal decide inadmisibilitatea acestuia, din următoarele considerente.*

Potrivit dispoziției art.432 alin. (2) pct.4) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care se constată că este vădit neîntemeiat.

În conformitate cu art.422 Cod de procedură penală, recursul împotriva deciziilor pronunțate de instanțele de apel se declară în termen de 30 de zile de la data pronunțării deciziei.

În speță se constată, că recurentul s-a conformat prevederilor legale și a declarat recurs ordinar în termen.

Conform art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs ordinar examinează cauza numai în limitele temeiurilor prevăzute de art. 427 Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate și argumentate de recurent.

Autorul recursului invocă prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6), 8) și 12) Cod de procedură penală, potrivit cărora hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazul când instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apelul apărătorului, sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii sau acesta este expus neclar, sau instanța a admis o eroare gravă de fapt care a afectat soluția instanței, sau nu au fost întrunite elementele infracțiunii sau instanța a pronunțat o hotărâre de condamnare pentru o altă faptă decât cea pentru care condamnatul a fost pus sub

învinuire, cu excepția cazurilor reîncadrării juridice a acțiunilor lui în baza unei legi mai blânde, sau faptei săvârșite și s-a dat o încadrare juridică greșită.

Verificând legalitatea hotărârii atacate sub aceste aspecte, Colegiul penal reține că temeiurile invocate de recurent nu s-au confirmat în urma cercetării materialelor cauzei, invocând în acest context următoarele.

Colegiul penal menționează, că argumentele din recurs preponderent sunt aceleași care au fost invocate și în cererea de apel, în privința căroră instanța de apel s-a pronunțat în mod argumentat și detaliat și reiterarea căroră nu o consideră necesară.

Colegiul penal raportând temeiurile invocate de recurent în recurs cu textul deciziei instanței de apel consideră că în speța examinată de către instanța de apel n-au fost admise erorile de drept sub aspectele invocate de recurent, care ar servi drept temei de implicare a instanței de recurs în sensul casării deciziei contestate, deoarece decizia instanței de apel corespunde tuturor prevederilor legii de procedură penală, ea fiind legală și întemeiată, decizia atacată cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, instanța de apel nu a admis nici o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței, instanța de apel s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apelul avocatului Staruș Denis în numele inculpatului, fără a fi identificate neclaritățile specificate de recurent, în legătură cu ce nu se constată prezența temeiului prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală.

Autorul recursului consideră că *„nu s-a dovedit faptul comiterii infracțiunii imputate, nefiind întrunite elementele infracțiunii”*.

La acest capitol, Colegiul penal menționează că, sub aspectul situației de „neîntrunire a elementelor infracțiunii”, se înțeleg acele cazuri când s-a produs condamnarea persoanei, însă acțiunile acesteia nu întrunesc elementele constitutive ale infracțiunii respective (persoana nu este subiect al acestei infracțiuni, lipsește latura obiectivă sau subiectivă, sau legătura cauzală dintre acțiuni și prejudiciu).

Colegiul penal constată că, prima instanță, conform prevederilor art. 314 Cod de procedură penală, judecând cauza, a cercetat nemijlocit, sub toate aspectele probele prezentate de părți, a audiat inculpatul, partea vătămată, martorii, a cercetat actele cauzei, apreciindu-le în mod obiectiv, care au format convingerea instanței că vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 368 alin.(2) lit. a) Cod penal, pe deplin a fost dovedită.

Instanța de apel, respectând prevederile art. 414 Cod de procedură penală, a supus unei verificări minuțioase toate probele administrate și a conchis asupra temeiniciei soluției pronunțate de instanța de fond, expusă mai sus, deoarece argumentele apărării nu și-au găsit confirmare în ședința de judecată.

Colegiul penal constată că instanțele judecătorești inferioare corect au stabilit că inculpatul Iacubov Valeriu a comis infracțiunea prevăzută de art.368 alin.(2) lit. a) Cod penal, după indicii calificativi, *„vătămarea intenționată ușoară a integrității corporale sau a sănătății ori lovirea subalternului de către șef, precum*

și a șefului de către subaltern în timpul când aceștia îndeplinesc obligațiile legate de serviciul militar, săvârșite de două sau mai multe persoane”.

Colegiul penal menționează că prezența în acțiunile inculpatului atât a elementelor care caracterizează latura obiectivă a infracțiunii prevăzute la art. 368 alin.(2) lit. a) Cod penal, cât și a celor care caracterizează latura subiectivă a acestei infracțiuni, au fost demonstrate prin probele descrise în deciziile instanțelor judecătorești inferioare, acumulate la faza urmăririi penale și examinate în cadrul ședințelor de judecată.

În asemenea circumstanțe, instanța de apel corect a stabilit că în acțiunile inculpatului Iacobov Valeriu, sunt prezente elementele infracțiunii de acte de violență săvârșite asupra militarului or, săvârșirea infracțiunii a avut loc în timpul îndeplinirii obligațiilor legate de serviciul militar asupra soldatului Vacari Vladislav, care era sergent inferior de către Iacobov Valeriu, care era superior după gradul deținut și funcția ocupată, iar aplicarea violenței este probată prin raportul de expertiză judiciară nr. 928/D din 27 aprilie 2017, (f.d. 44-46, vol. I), potrivit căruia în rezultatul examinării medico-legale, la partea vătămată Vacari Vladislav, au fost depistate leziuni corporale în formă de echimoze multiple la nivelul omoplaților bilateral, feselor, membrelor inferioare, care au fost produse în rezultatul acțiunii traumatice a unui obiect contodont dur și aceste leziuni corporale în comun, cât și separat, se califică ca vătămări neînsemnate.

Faptul că inculpatul Iacobov Valeriu a comis infracțiunea imputată este probată prin declarațiile părții vătămate Vacari Vladislav, martorilor Floca Augustin, Stamati Galina și Efros Piotr atât din cadrul urmăririi penale, cât și din cadrul ședinței instanței de fond, care sânt logice și convingătoare și, care nu au fost schimbate pe parcursul cercetării infracțiunii date.

Instanța de recurs, fără a reitera întreaga motivare a instanței de apel, pe care și-o însușește sub aspectul stării de fapt și de drept reținute, conchide asupra legalității și temeiniciei concluziilor instanței de fond, care a constatat existența faptei și vinovăției inculpatului Iacobov Valeriu în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 368 alin. (2) lit. a) Cod penal - *„vătămarea intenționată ușoară a integrității corporale sau a sănătății ori lovirea subalternului de către șef, precum și a șefului de către subaltern în timpul când aceștia îndeplinesc obligațiile legate de serviciul militar, săvârșite de două sau mai multe persoane”.*

Astfel, instanța de apel s-a pronunțat asupra circumstanțelor de fapt și de drept relevante și și-a motivat concluziile prin cumulul de probe administrate în cauză, cărora le-a dat o apreciere justă și obiectivă, prin prisma art.101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității, veridicității și coroborării reciproce, stabilind cu certitudine toate aspectele de fapt și de drept, ceea ce contrazic argumentele aduse de recurent că inculpatul nu a comis infracțiunea imputată. Prin urmare, se constată că au fost respectate prevederile art.101 Cod de procedură penală.

La fel, în recursul declarat, se mai invocă ca temei de casare a hotărârilor judecătorești și art.427 alin. (1) pct. 12) Cod de procedură penală - faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită.

Colegiul penal conchide că temeiul dat nu s-a confirmat în cauza dată, deoarece prima instanță corect a încadrat juridic acțiunile comise de către Iacubov Valeriu, în baza învinuirii înaintate de procuror.

Toate probele prezentate și cercetate în mod legal au indicat la confirmarea comiterii infracțiunii ce i se impută, expuse clar în rechizitoriu.

Astfel, instanța de apel s-a pronunțat asupra circumstanțelor de fapt și de drept relevante și și-a motivat concluziile în baza cumulului de probe administrate în cauză, cărora le-a dat o apreciere justă și obiectivă, prin prisma art.101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității, veridicității și coroborării reciproce, stabilind cu certitudine toate aspectele de fapt și de drept, ceea ce contrazice argumentul adus de recurent precum că „*inculpatul Iacubov Valeriu nu a comis infracțiunea prevăzută de art. 368 alin. (2) lit. a) Cod penal ci doar a comis o încălcare a ordinii publice, ceea ce constituie o încălcare disciplinară și se sancționează conform Legii cu privire la aprobarea Regulamentului disciplinei militare*”. Or, prima instanță întemeiat a ajuns la concluzia vinovăției inculpatului Iacubov Valeriu conform învinuirii din rechizitoriu, încadrând corect acțiunile acestuia în baza art.368 alin.(2) lit. a) Cod penal, instanța de apel verificând legalitatea sentinței, conform argumentelor din apel, întemeiat a ajuns la concluzia respingerii apelului, decizia fiind una legală și motivată, apărarea a primit răspuns la toate argumentele principale privind nevinovăția sa, inclusiv la argumentul apărării precum că „*faptul lovirii părții vătămate de către inculpat doar a singură dată nu constituie o încălcare gravă a securității relațiilor sociale și nu a pus în pericol viața și sănătatea părții vătămate ci doar a adus la încălcarea ordinii publice*”, or în combaterea argumentelor invocate instanța de apel just a reținut art.26 alit.c) din Legea Nr. 162 din 22.07.2005 cu privire la statutul militarilor și anume, militarii au următoarele îndatoriri: să respecte jurământul militar, prevederile regulamentelor militare și ale Codului de conduită profesională a militarilor prin contract, să execute necondiționat, întocmai și la timp ordinele comandanților (șefilor), fiind responsabili de modul în care îndeplinesc misiunile ce le sînt încredințate. Argumentul apărătorului precum că fapta inculpatului constituie abatere disciplinară se regăsește în recurs, argument la care avocatul a primit răspuns în decizia instanței de apel, alte careva circumstanțe sau erori de fapt și de drept în recurs nu se întrevăd.

Prin urmare, afirmația recurentului precum că, inculpatul nu se consideră vinovat de cele întâmpate, invocând că acțiunile comise de inculpatul Iacubov Valeriu pot fi calificate doar ca încălcarea ordinii publice și se putea califica doar ca abatere disciplinară și în cadrul ședințelor instanțelor de judecată nu a

recunoscut vina în comiterea infracțiunii pentru care a fost condamnat, este neîntemeiată și contravine materialelor cauzei, iar nerecunoașterea vinovăției de către acesta nu echivalează cu achitarea, de vreme ce există probe pertinente și concludente care, în ansamblu, din punct de vedere al coroborării lor, dovedesc cu certitudine vinovăția lui în săvârșirea infracțiunii imputate.

Din considerentele expuse, Colegiul penal conchide că, temeiurile invocate de recurent prevăzute la art. 427 alin. (1) pct. 6), 8) și 12) Cod de procedură penală, nu și-au găsit confirmare la examinarea recursului depus de către avocatul Staruș Denis în numele inculpatului Iacubov Valeriu. Astfel de erori de drept în speța examinată nu s-au comis, prin urmare, hotărârea atacată este legală și întemeiată, iar recursul urmează a fi declarat inadmisibil ca fiind vădit neîntemeiat.

7. În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către avocatul Staruș Denis în numele inculpatului Iacubov Valeriu, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 13 noiembrie 2019, în cauza penală privindu-l pe **Iacubov Valeriu Xxxxx**, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la **28 mai 2020**.

Președinte

Timofti Vladimir

Judecătorii

Cobzac Elena

Țurcan Anatolie